

När du väver med lin tänk på detta:

Varpa "fast och stramt" fortlöpande utan längre uppehåll.
Se även Ingela Berntssons artikel, sid 19.

Se till att trådarna löper av spolarna från samma håll.

Lägg alltid langet i varpens underkant.

Försök att få ev. knutar vid varpens övre eller undre vändpinne. Om det är en bred vävbredd, varpa med flera flätor. Högst 50 cm för varje varpfläta.

Förskeda till rätt bredd. Se till att varpen placeras på mitten av vävstolens bredd.

Dra på varpen "fast och stramt" lägg rikligt med spröt, om du kan, dra på två eventuellt tre linvarv, ett varv med spröt o s v.

Ta lagom breda frambindningsknutar, 2 - 2,5 cm, när det känns jämnt gör dubbelknuten samt fukta knutarna med lite vatten, då glider de inte.

Se till att skaften får rätt höjd, varptråden ska stå mitt i solvögat, även slagbommen ska ha rätt höjd så att varpen ligger mitt i skeden.

Vid vävningen ska inslaget läggas snett upp mot slagbommen, för att hindra indragning. Drar det ändå in, använd en tillräckligt bred spännare, fästet för taggarna ska komma 4-5 mm innanför de yttersta varptrådarna. Roligast att väva och fortast går det ändå utan spännare.

Vanliga vävgången är så här:

Trampa upp ett skäl, skyttla in, slå till, trampa om, och ev. efterslag. Men ge akt på detta: När skälet är öppet är trådarna mer spända – något mindre spända när skälet är slutet. Låt därför skälet vara slutet precis när sked och slagbom träffar vävnaden. Ha fullt öppet skäl när slagbommen är skjuten bakåt.

Spolar ska vara, fasta "tunna och slanka". Där får vi lära av egen erfarenhet men man kan göra dem lite följsammare, inte så spretiga, genom att lägga dem i en fuktig duk några timmar före användning.

Om varptrådarna börja brista, verka torra och sköra, kan man försiktigt lägga en fuktig duk över varpen vid sträckbommen.

Var lätt på handen, stressa inte, tänk på hur fint det blir

och vad roligt det är.

text: Birgitta Andersson